

II List Piotra

Rozdział 1

1. Szymon Piotr, sługa i apostoł Jezusa Chrystusa, do tych, którzy z nami dostali równie wartościową wiarę w sprawiedliwości naszego Boga oraz naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa. 2. Łaska wam oraz pokój. Oby został on powiększony w znajomości Boga i naszego Pana Jezusa. 3. Gdyż wszystko do życia i pobożności dała nam w darze Jego Boska potęga, przez poznanie Tego, co was powołał dzięki swej wspaniałości oraz doskonałości. 4. Dlatego dał nam w darze największe oraz kosztowne obietnice, abyście pośród nich stali się współuczestnikami Boskiej natury, gdy uciekniecie od tego, co jest na świecie w pragnieniu deprawacji. 5. A tym samym wkładając całą gorliwość bądźcie w waszej wierze dodatkowo zaopatrzeni męstwem, a w męstwie mądrością, 6. a w mądrości umiarkowaniem, a w umiarkowaniu wytrwałością, a w wytrwałości pobożnością, 7. a w pobożności kochaniem braci, a w kochaniu braci miłością. 8. Bo te rzeczy będąc z wami i obfitując, nie czynią was bezczynnymi, ani nie przynoszącymi korzyści co do znajomości naszego Pana, Jezusa Chrystusa. 9. Gdyż przy kim one nie są pod ręką ten jest ślepy, krótkowzroczny i nie pamięta o oczyszczeniu od dawna jego grzechów. 10. Dlatego, bracia, bądźcie bardziej gorliwi, by wasze powołanie oraz wybranie czynić sobie mocnym. To robiąc, nigdy się nie potkniecie. 11. Bo tak hojnie będzie zaopatrzone dla was wejście do wiecznego królestwa naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa. 12. Dlatego nie zaniecham wam zawsze przypominać o tych sprawach, chociaż widzicie oraz jesteście mocno postawieni na tej prawdzie, która jest blisko. 13. A uznaję za sprawiedliwe, abym przez okres jaki jestem w tym ciele, pobudzał was w przypominaniu. 14. Gdyż wiem, że szybkie jest usunięcie mego namiotu, jak mi to objawił nasz Pan, Jezus Chrystus. 15. Ale postaram się, byście wy, po moim zgonie, także mieli sposobność robić sobie wzmiankę o tych sprawach. 16. Bowiem nie ulegliśmy bajkom, będąc oszukiwani ale zostaliśmy naocznymi świadkami jego wspaniałości oraz daliśmy wam poznać moc i obecność naszego Pana, Jezusa Chrystusa. 17. Ponieważ otrzymał od Boga Ojca zaszczyt oraz chwałę, kiedy od okazałej wspaniałości został mu przyniesiony taki głos: Ten jest moim Synem, moim umiłowanym, co do którego Ja postanowiłem. 18. My także, kiedy byliśmy razem z nim na świętej górze, usłyszeliśmy ten głos, który był skierowany z Nieba. 19. Więc posiadamy pewniejszą, proroczą mowę, którą się zajmując jak kagankiem co świeci w ciemnym pokoju słusznie czynicie, aż do tego czasu, gdy dzień zaświta i jutrenka pokaże się w waszych sercach. 20. To najpierw wiedząc, że całe proroctwo Pisma nie jest do prywatnego wykładu. 21. Bowiem proroctwo nigdy nie zostało przyniesione z pragnienia człowieka, ale mówili je ludzie Boga, prowadzeni przez Ducha Świętego.

Rozdział 2

1. Lecz wśród ludu zdarzali się też fałszywi prorocy, jak i będą wśród was fałszywi nauczyciele, co wprowadzają herezję potępienia oraz przynoszą sobie samym szybką zgubę, zaprzeczając Władcy Absolutnemu, który ich wykupił. 2. Wielu też pójdzie za ich zgubą i będzie przez nich profanowana droga prawdy. 3. Więc w chciwości, będą wami handlować zmyślonymi słowami. Ich wyrok od dawna nie leży odłogiem, a ich zguba nie drzemie. 4. Skoro Bóg nie oszczędził aniołów, kiedy chybili celu, ale strącił ich do Tartaru oraz poddał powrozom ciemności, aż do dnia sądu tych, którzy są pilnowani. 5. Także nie oszczędził dawnego świata, lecz sprowadził potop na świat bezbożnych. Ale ustrzegł ósemkę Noego głosiciela sprawiedliwości. 6. Potępił też miasta Sodomy i Gomory, gdy zagładą spalił je na popiół oraz ustanowił jako przykład dla przyszłych, bezbożnych rzeczy. 7. A sprawiedliwego Lota wyczerpanego sposobem życia ludzi występnych w zuchwałości wyciągnął. 8. (Bowiem ten sprawiedliwy, zamieszkując wśród nich, wzrokiem i słuchem, dzień po dniu, dręczył swą sprawiedliwą duszę ich bezbożnymi uczynkami). 9. Pan potrafi pobożnych wybawić z doświadczenia, a niesprawiedliwych umieścić tam, gdzie są karani aż do dnia sądu. 10. A najbardziej tych, co w pragnieniu skalania idą za cielesną naturą oraz lekceważą władzę. Zuchwalcy, pyszni, nie lękają się bluźnić wspaniałości, 11. gdzie aniołowie którzy są więksi potęgą i zdolnością nie kierują przeciw nim przed Pana źle mówiącego osądu. 12. Ale oni, jak nierozumne stwory zgodnie z naturą będące zrodzone na schwywanie i zgubę bluźnią temu, w czym nie mają rozeznania. Zatem zostaną zniszczeni w ruinie samych siebie, 13. otrzymując z powrotem zapłatę niesprawiedliwości. Ponieważ jadając razem z wami, przewodzili uciechom w czas swawoli, rozkoszując się w swych oszustwach plamami oraz hańbami. 14. Mieli oczy pełne cudzołożnej, nie do opanowania grzechu, i nęcili niestałe dusze, mając serce wyćwiczone w chciwości. Dzieci przekleństwa, 15. co opuściły prostą drogę, zostały wprowadzone na manowce oraz uległy drodze Balaama, syna Bosora, który zapragnął zapłaty niesprawiedliwości. 16. Ale otrzymał naganę za swe przestępstwo. Nieme bydle pod jarzmem, głosem przemówiło do człowieka i powstrzymało obłąd proroka. 17. Oni są bezwodnymi źródłami, chmurami pędzonymi na skutek wichru, dla których mrok ciemności jest zachowany na wieczność. 18. Bo głosząc nadętą próżność, w zuchwałościach oraz pragnieniach cielesnej natury łowią tych, co prawdziwie unikają obracających się w szaleństwie. 19. Obiecują im wolność, a sami są niewolnikami klęski; bo przez co ktoś jest pokonany, tego dał się uczynić niewolnikiem. 20. Gdyż jeśli przez znajomość naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa, uciekli od skałań tego świata, ale znowu zostali w nie wplątani są pokonani; ostatnie rzeczy stały się im gorszymi od pierwszych. 21. Bo lepiej by im było nie uznać drogi sprawiedliwości, niż uznać i się odwrócić od przekazanego im, świętego przykazania. 22. To im się zdarzyło z prawdziwego przysłowia: Pies zawrócił do swych wymiocin, zatem świnia, co się obmyła, wraca do miejsca tarzania się w błocie.

Rozdział 3

1. Umiłowani, piszę już do was ten drugi list, w których pobudzam waszą prostą myśl przez przypomnienie, 2. by pamiętać o tematach zapowiedzianych przez świętych proroków oraz o przykazaniu waszych apostołów Pana i Zbawiciela. 3. To przede wszystkim wiedząc, że podczas ostatnich dni przyjdą szydercy, ci, co idą według ich własnych pragnień, 4. oraz mówią: Gdzie jest ta obietnica jego przyjścia? Bo od czasu, gdy zasnęli nasi przodkowie, wszystko tak samo trwa od początku stworzenia. 5. Gdyż życzą sobie, aby umknęło to ich uwagi, że od dawna były niebiosa i ziemia z wody; a zaistniała pośród wody przez Słowo Boga. 6. Z tych powodów, dawniej, świat zniszczył siebie, zostając zatopiony przez wodę. 7. Ale terazniejsze niebiosa i ziemia, tym samym Słowem, są odłożone dla ognia i zachowane na dzień sądu oraz zagłady bezbożnych ludzi. 8. A to jedno, umiłowani, niech nie uchodzi waszej uwagi, że jeden dzień przed Panem jest jak tysiące lat, a tysiące lat jak jeden dzień. 9. Nie zwleka Pan z obietnicą, jak niektórzy są przekonani z powodu odkładania, ale jest względem was cierpliwy nie chcąc, aby jacyś zginęli, ale by wszyscy doszli do skrucy. 10. Zaś dzień Pana przyjdzie jak złodziej w nocy. W nim niebiosa przeminą z wielkim hukiem, a ciała niebieskie będą płonąć oraz zostaną roztopione; także ziemia i prace na niej zostaną spalone. 11. Takie jest zniszczenie tych wszystkich. Skąd wy powinniście być rodem w świętych zachowaniach i aktach pobożności, 12. czekając i przynaglając przybycie dnia Boga? W nim niebiosa będąc palone zostaną roztopione, a ciała niebieskie płonąc nikną. 13. Ale według Jego obietnicy, my oczekujemy nowych niebios i nowej ziemi, w których zamieszkuje sprawiedliwość. 14. Dlatego, umiłowani, oczekując tych rzeczy; postarajcie się, abyście dla Niego zostali znalezieni w pokoju, niesplamieni i nienaganni. 15. A wyrozumiałość naszego Pana niechaj toruje drogę wyzwolenia, jak wam napisał Paweł nasz umiłowany brat w zgodzie z daną mu mądrością. 16. Podobnie jak pisał we wszystkich listach, mówiąc w nich o tych sprawach, w których są pewne, trudne do zrozumienia rzeczy. Te, jak i pozostałe Pisma, nieuki oraz niestali ludzie przekręcają na swoją zgubę. 17. Zatem wy, umiłowani wiedząc to wcześniej strzeżcie się, abyście nie zostali wyprowadzeni na manowce występującym szaleństwem oraz nie stracili swojej stałości. 18. Ale wzrastajcie w łasce oraz znajomości naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa. Jemu chwała i teraz, i na czas wieczności. Amen.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012